

Çocuk Katili İslam Cumhuriyeti!

05.12.2022 • İran Komünist Partisi MLM • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Okurlarımıza resmi olmayan Türkçe çevirisini sunduğumuz bu yazı İran Komünist Partisi Marksist-Leninist-Maoist'in (İKPMLM) yayın organı olan Atash (Ateş) dergisinin Kasım ayında yayınlanan 132. Sayısında Kaveh Ardalan imzasıyla yayınlanmıştır. Türkçeye yapılan bu çeviri İngilizceden yapılmış olup oluşabilecek çeviri hataları yeni komünizm sitesinin çevirmenine aittir.

22 Eylül 2022'den beri çocuk işçiler ve okul çocukları da dahil olmak üzere 30'un üzerinde çocuk İslam Cumhuriyeti'nin silahlı güçleri tarafından; sokaklarda, geçici gözaltı merkezlerinde ve hapishanelerde; plastik mermilerle, savaş mermileriyle, cop darbeleriyle, işkence ve tecavüz sonucu katledildi. Mevcut ayaklanmaya katılanların genç yaşları da düşünüldüğünde bu vahşet tablosunun istatistikleri artacak gibi duruyor.

Bu durum İslam Cumhuriyeti'ni; onun politikalarını, ideolojisini ve hükümetini protesto eden çocukların ilk katledilmesi değil. 2019 Kasım ayaklanmalarında en az 18 çocuk, 2018 Şubat ayaklanmalarında ise en az 4 çocuk katledildi. Ancak bu rakamlar çocuk katili İslam Cumhuriyeti'nin kırk yıllık hükmünün ortaya çıkarttığı tablonun yanında hiçbir şey değil.

Dünya çapında bir çocuğun biyolojik ve sosyal olarak tanımı konusunda devam eden bir tartışma olsa da Çocuk Hakları Bildirgesi ve Konvansiyonu'na göre 18 yaşının altındaki herkes çocuktur ve temel hakları vardır. İslam Cumhuriyeti'nin hükümeti bu antlaşmayı 1994 yılının Mart ayında kabul etti ancak bunun İran'ın iç yasalarıyla bir uyumsuzluk oluşturmaması durumunda yani Şii ve Şeri yasalarla uyumsuzluk olmaması durumunda kabul ettiği şerhini düştü. Bu durum bu antlaşmanın amacını ortadan kaldırıyordu.

Fıkıha göre 15 yaşının altındaki oğlanlar ve 9 yaşının altındaki kızlar çocuk kabul ediliyor. Ayrıca İslami Şeri etiğe göre bir çocuk velisi (babası) tarafından ona sağlanan haklardan başka bir hakka sahip değil. Özünde bu çocuğun babası veya başka bir erkek akrabası tarafından sahip

olunması ve kontrol edilmesi anlamına geliyor. İran yasalarına ve hukuk sistemine göre bir baba çocuğu üzerinde mutlak velayete sahip, bir babanın çocuğunu öldürmesi bir suç teşkil etmiyor. İran'da rejimin çocukların temel haklarını ihlal etmesinin tonlarca örneği bulunuyor, örneğin çocuk evlilikleri ki bunlar esasında 9 yaşını geçmiş kızlara tecavüz edilmesidir ve bunun dışında çocukların idam edilmesi ve her gün, günün her saati çocuklar üzerinde gayrimeşru yasalarının uygulanması...

Çocukluk çağının yok edilmesi dünya çapında kapitalist sistemin işleyişine içkinleşmiştir. Kapitalizm çocukların iş gücüne koşulması için bekleyemez. Kongo'da kobalt madenlerinde çalışan 5 yaşındaki çocuklar olmadan insanları sürekli internete bağlayan akıllı telefonlar ve tabletler üretilemez. Şeri hukuku küresel kapitalizmin işleyişine harmanlayan İslam Cumhuriyeti çocuklar için çok daha korkunç durumlar yaratmıştır.

İran'ın teokratik rejiminin günlük işleyişi içerisinde çocukların katledilmesini, suistimal edilmelerini, kızların cinsel suistimalini içerir. Örneğin çocukların cinsel açıdan suistimal edilmeleri İslam'ın dini emirlerine veya ahlaki kodlarına aykırı değildir. Genç bir kızla evlenmek sadece izin verilen bir şey değildir aynı zamanda fıkıhla uyum içerisinde, helaldir (hem Şii'de hem de Sünni İslam'da). Örneğin peygamber Muhammed 54 yaşında Ayşe ile evlenmiştir, Ayşe'nin bu evlilik sırasında 6 veya 9 yaşında olduğu tahmin edilmektedir. Veya peygamber Muhammed'in kızı Fatma Ali ile evlendirildiğinde 10 yaşındadır ve bundan önce Ömer ve Ebu Bekir gibi kişilikler onun talipleriydiler.

Şii fıkıhında genç bir kızın bir erkek tarafından cinsel zevk için ellenmesi kabul edilebilir ve meşrulaştırılabilir. Ayetullah Humeyni, Estefta'at da hala çocuk olan bir kızla cinsel ilişki ile ilgili: "9 yaşından küçük biriyle cinsel ilişkiye girmek evlilik geçici de olsa kalıcı da kabul edilebilir değildir ancak başka türlü zevkler örneğin cinsel zevk için ellemek, kucaklamak, uyluktan ilişki çocuk emzirse de kabul görür. (Tahrir al-Wasila, 4. Sayı, 12. Soru)

1980'li yıllarda bazı hapisanelerde kadın siyasi mahkumların, 18 yaşından küçük olanlar da dahil olmak üzere "bakire" olanlarının tecavüz edilmesi Şeri prensipler ve hukukça kabul ediliyordu. Ayrıca 1981 ve 1988 arası dönemde İslam Cumhuriyeti'ne karşı faaliyet yürüten 18 yaşından küçük çocukların tutuklanması, işkence görmesi ve infaz edilmeleri bir hayli yaygındı.

Bu dönemde kaç çocuğun öldürüldüğü bilinmemektedir. Örneğin “Iran Tribunal” idam mangaları tarafından 126 çocuğun öldürüldüğünü söylemekteyken *France-Soir* gazetesi 18 Ekim 1981 tarihli raporunda bazıları 13-14 yaşlarında 200’ü aşkın çocuğun öldürüldüğünü söylemektedir. İki kız kardeş olan Fatma ve Ezzat Mesbah 1981 yılında idam mangası tarafından idam edildiklerinde 13 ve 14 yaşlarındaydılar. Bir başka örnekte ise Mahabad hükümetinin 12 Haziran 1983 tarihli tebliğinde çoğunluğunu çocukların oluşturduğu 59 genç ve ergenin idam mangalarına teslim edildiği yazılmıştır. 1988 yılının yazında yaşanan siyasi mahkumların katliamında asılan 4000 kişinin kayda değer bir kısmı 25 yaşının altındaydı. Yani başka bir deyişle çoğu işkence edilip zindana tıkıldıklarında 18 yaşının altındaydı ve erişkinliğe zindanda girdiler.

İslam Cumhuriyeti’nin çocuk katlinin bir başka örneği ise çocukları Irak ile olan gerici savaşlarında ön cephede kullanmalarıdır. 1980 ve 1988 arasında yaşanan savaşta 18 yaşının altında on binlerce çocuk Besi güçlerinin altında en önde harpte harcanmak üzere mobilize edilmiştir. Irak’ın profesyonel ordusunun ateşinin ve mayınlarının kurbanı olmuşlardır. İslam Cumhuriyeti bu “stratejiye” “insan dalgası” adını vermiştir. Ayetullah Humeyni, eğitim bakanı, Devrim Muhafızları ve Besi güçlerinin hepsi çocuklara karşı işlenen bu acımasız suçlarda kritik roller oynamışlardır.

Dönemin eğitim bakanı ön cepheye bir milyona yakın çocuk göndermesinden gururla söz etmiştir. Dönemin beden eğitimi öğretmenleri; dini batıl inançların, dini ideoloji ve ahlakın propagandasını yapmak ile görevlendirilmiş ve çocukların beyinlerini yıkayarak onları savaşa göndermede büyük rol oynamışlardır.

İran’ın gazeteleri o dönem boyunca okul çocuklarının (1. Sınıftan 12. Sınıfa) okul sıralarından Humeyni ve Saddam Hüseyin’in gerici savaşına gönderildiğini yazmıştır. İslam Cumhuriyeti’nin gazetesinde yayınlanan 31 Ekim 1982 tarihli fetvada çocukların cepheye gitmesi için ebeveyn rızası gerekir mi şeklindeki soruya Humeyni “İnsan gücü gerekli olduğu müddetçe cepheye adam sürmek esastır dolayısıyla ebeveyn rızası gerekmez” demiştir. Devrim Muhafızları komutanı Gulemrıza Süleymani Irak-İran savaşında 36.000 çocuğun öldüğünü beyan etmiştir.

İran Yeni Sosyalist Cumhuriyeti Anayasası Taslağında (Farsça mevcuttur) İran'daki sistematik çocuk suistimali kısa ve öz bir şekilde açıklanmıştır: "İslam Cumhuriyeti hükümeti Şeri hukuka yasal statü kazandırmış bu durum toplumdaki kölelik zamanından kalma pek çok gerici sosyal ilişkiyi geri getirmiş ve güçlendirmiştir." (Evlenmedikleri müddetçe kızlar babalarının malları sayılırlar. Bablar çocuklarını sömürebilirler; evlilik ayarlayabilir ve hatta "namus" adına öldürebilirler. Bütün bunlar kölelik döneminin toplumsal ilişkileridir.)

İslam Cumhuriyeti'nin insan karşıtı tarafıyla yüzleşmenin çok önemli bir tarafı da sistematik çocuk suistimaline karşı mücadeledir. Bugünün mücadelesinde İKP (MLM)'nin "Geçici Hükümetinin" Üç Kararnamesi rehberimiz olmalıdır. İslam Cumhuriyeti'nin alaşağı edilmesiyle birlikte alınması gereken en ivedi önlemlerden birisi şu olacaktır: *"Çocuk emeği yasaklanacak ve bütün çocuklar için; yaşam hakkı başta olmak üzere, eğitim, eski çocuk işçiler için yeniden kazanma, bütün çocuklar için doğum belgesi uygulanması hakkı sayesinde hiçbir çocuğun "gayrimeşru" sayılmaması sağlanacaktır. Çocuk işçileri ve sokak çocuklarını koruyan ve İslam Cumhuriyeti tarafından bastırılan kurumlar resmi statü kazanacaktır. Çocuk emeğinin durdurulmasına karşı mücadelede ve ülke çapında çocuk refahı ve eğitimi mücadelesine bu kurumlar desteklenecektir."*

Anayasa Taslağının çocuk haklarıyla ilgili maddesinin 6. Bölümünün 4. Maddesi Yeni Sosyalist Cumhuriyet'te şunları deklare eder:

İran'da yaşayan bütün çocuklar, ister vatandaş ister göçmen; cinsiyetine, etnisitesine veya önceki toplumdaki sınıfsal kökenine bakılmaksızın eşit haklara sahiptirler. 18 yaşının altındaki her vatandaş ve göçmen çocuk hakları yasasının temelinde koruma altındadır ve 18 yaşını doldurmasıyla beraber yetişkinlik ödevleri ve haklarına tabidir.

18 yaşına kadar ilk ve ortaöğretim zorunludur. 18 yaşına kadar gençler ve çocuklar, vatandaş veya göçmen olsunlar eğitim almak temel sorumluluklarıdır. Ülke boyunca bütün çocuklar eğitimde aynı standartlara erişecektir: Bu, altyapı tesisleri ve aygıtlarında; binalar, ısıtma, laboratuvar, bilgisayar ve eğitim personelini kapsamaktadır.

Çocukları ilgilendiren her meselede kendilerine danışılmalıdır. Bütün idari ve yargı süreçlerinde kendi fikirlerini ifade edebilecek yaştaki çocukların fikirleri hesaba katılmalıdır.

18 yaşına kadar bütün ortaokul öğrencileri eğitimsel, sporsal ve sanatsal kurumların, destek merkezlerinin, mahalle derneklerinin ve kitlenin bir parçası olarak çocuk ve gençlerin olduğu bütün buluşmaların parçası olabilecek, aday olup oy kullanabileceklerdir. Yeni Sosyalist Cumhuriyet'te aile üyeleri de dahil olmak üzere tecavüz ve cinsel taciz çok ağır bir şekilde cezalandırılacaktır.

Temel aşilarla beraber her çocuk üç ayda bir medikal kontrolden geçecektir. Sanatsal, gezi amaçlı ve eğlence amaçlı bütün gezilerin örgütlenmesi çocuk refahı kurumlarının sorumluluğundadır. Böylece şimdiye kadar sadece ailelerin sorumluluğunda olan meseleler toplumsallaşacak ve toplum bir bütün olarak sorumluluk alır hale gelecektir. Eğitim kurumları pek çok farklı eğitim faaliyeti gerçekleştirmenin dışında bu faaliyetleri müşterek bir şekilde gerçekleştirebilmek için önderlik organları da kuracaktır; bu organlar eğitim kadrolarından, öğrencilerin ebeveynlerinden (veya velilerinden) oluşacaktır.

İran Sosyalist Cumhuriyeti'nde cinsellik eğitimi ortaokulda başlayacaktır. Bu eğitim vücudun tanınmasını ve farklı yaşlarda kız ve erkek çocuklarının hormonal etkileşimlerini öğrenmek, vücut sağlığını korumayı, cinsel ilişkiyi, güvenli cinselliği, cinsel ilişkiye giren insanların karşılıklı saygıya dayanmaları gerektiğinin eğitimi içerecektir. Bu eğitimin temel amaçlarından birisi de çocuklara cinsel saldırılara direnmenin gerekliliğini öğretmektir. Temel amaçlar çocukların vücutlarıyla etkileşimlerini bilimsel bir şekilde anlaması ve neden gelişimlerinin bir bölümünde insanların cinselliğe eğilim gösterdikleri ve bu eğilimin fiziksel ve toplumsal boyutlarını öğretmektir.

Darwin'in evrim teorisi bu eğitimin temelini oluşturacaktır ki böylece çocuklar cinsel ilişkinin bütün türler arasında doğal bir olay olduğunu öğrenebileceklerdir. Ancak aynı zamanda insanların dünyada kendi bilicinin farkında olan yaşayan tek tür olarak cinsel ilişkiler de dahil olmak üzere bütün doğal ilişkileri toplumsal ilişkilere dönüştürdüğü de öğretilecektir. Bu çerçeve kapsamında; cinsel ilişkilerin toplumsal gelişimi, cinsel ilişki ve kültür arasındaki ayrımlar sosyalist toplum ile önceki toplumlar karşılaştırmalı bir şekilde öğretilecektir. Örneğin İslam Cumhuriyeti'nin 1400 yıl önceki ilişkileri ve kültürü restore etmesinin korkunç sonuçları, kapitalist toplumda emeğin metalaşması ile birlikte aşkta dahil her şeyin metaya dönüştüğü;

kadınların erkek ve kadın arasındaki cinsel ilişki içerisinde nasıl baskı altına alındıkları; cinselliğin metalaşması sonucu çocukların dahi cinsel olarak suistimal edilmeleri öğretilecek. Cinselliğin kişinin çocukluk fiziksel gelişiminden çıkmasının sonucu olduğu kadar aynı zamanda entelektüel anlamda da anlamlı ilişkiler kurabilecekleri zaman keyif alınabilir bir şey olduğu, eski dinler ve toplumlarda cinsel davranışın nasıl sadece karşı cinsle ilişkiye girmek şeklinde sınırlandırıldığı; konvansiyonel olmayan cinsellik biçimleri, LGBTQ bireylerin duygusal ve cinsel davranışlarının nasıl bastırıldığı ve bu baskının neden sosyalist toplumda devam etmediği öğretilecek.

Yeni Sosyalist Cumhuriyet'in kurulmasıyla birlikte çocuk emeğinin kullanılmasını engellemek için özel bir kurum kurulacak ve çocuk emeği fenomeninin silinmesi için bir kampanya başlatılacak. Ülkenin dört bir yanındaki eğitim kurumları çocuk işçileri eğitim hayatına sokmayı öncelik haline getirecekler.

Bunlar sosyalist cumhuriyetin ekonomik, siyasi ve kültürel gelişiminin temel oryantasyonunun bir parçası olacak.